

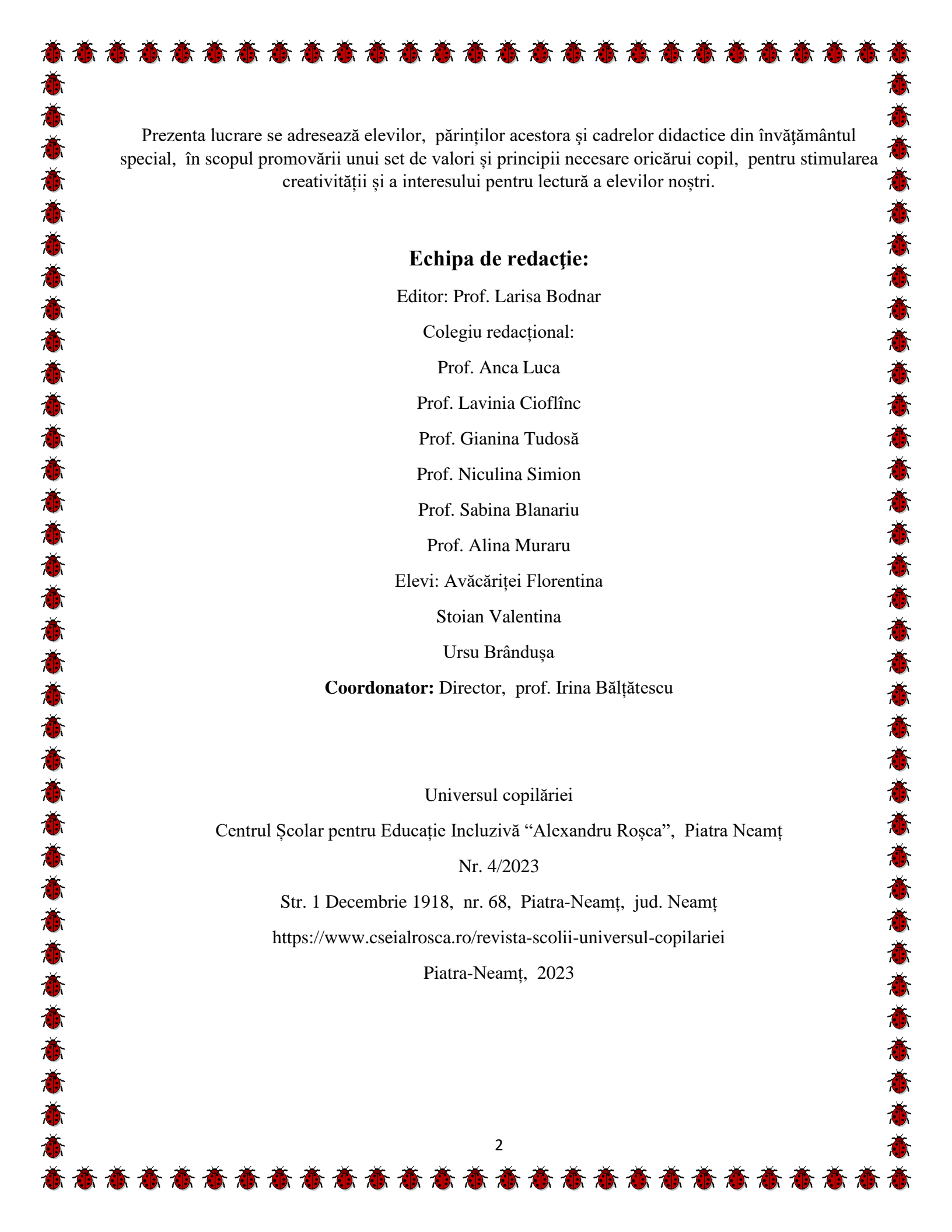
Universul copilăriei

ISSN 2784 – 3289

ISSN-L 2784 – 3289

Centrul Școlar pentru Educație
Incluzivă “Alexandru Roșca”,
Piatra Neamț

A decorative border of red ladybugs with black spots, arranged in a rectangular frame around the page.

Prezenta lucrare se adresează elevilor, părinților acestora și cadrelor didactice din învățământul special, în scopul promovării unui set de valori și principii necesare oricărui copil, pentru stimularea creativității și a interesului pentru lectură a elevilor noștri.

Echipa de redacție:

Editor: Prof. Larisa Bodnar

Colegiu redacțional:

Prof. Anca Luca

Prof. Lavinia Cioflînc

Prof. Gianina Tudosă

Prof. Niculina Simion

Prof. Sabina Blanariu

Prof. Alina Muraru

Elevi: Avăcăriței Florentina

Stoian Valentina

Ursu Brândușa

Coordonator: Director, prof. Irina Bălțătescu

Universul copilăriei

Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă “Alexandru Roșca”, Piatra Neamț

Nr. 4/2023

Str. 1 Decembrie 1918, nr. 68, Piatra-Neamț, jud. Neamț

<https://www.cseialrosca.ro/revista-scolii-universul-copilariei>

Piatra-Neamț, 2023

RETROSPECTIVA LUNII FEBRUARIE

prof. Larisa Elena Bodnar

prof. Anca Luca

Luna februarie a fost una bogată în evenimente pentru elevii noștri.

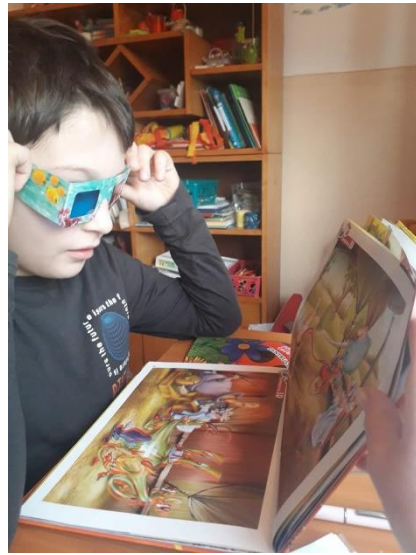
Pe 1 februarie, de Ziua Internațională a Cititului Împreună, elevii au pășit alături de profesori în minunata lume a lecturii...

Pe 15 februarie am sărbătorit Ziua Națională a Lecturii...

Ne-am apropiat de Dumnezeu...

Și ne-am bucurat de o vacanță binemeritată, plină de activități frumoase, coordonate de către doamnele instructoare...

DRAGOBETE, SĂRBĂTOAREA IUBIRII LA ROMÂNI

Prof. Lavinia Cioflinc

Sărbătoarea Dragobetelui, din 24 februarie, face parte din tradiția magică a poporului român și din credința în reînnoirea ciclică a lumii.

Conform calendarului creștin orthodox, la 24 februarie se sărbătorește Înția și a doua aflare a Capului Sf. Ioan Botezătorul, sărbătoare numită în spațiul slav Glavo-Obretenia. Denumirea de Dragobete provine de la cuvintele slave vechi „**dragu-**” – **drag** și „**bîti**” – **a fi (deci a fi drag)**. Ca atare, denumirea slavă a început să fie adaptată încet-încet la limba noastră, astfel apărînd în evul mediu denumirile Vobretenia, Rogobete, Bragobete, Bragovete (unele dintre ele, foarte apropiate de denumirea cunoscută astăzi – Dragobete), pînă cînd s-a impus pe arii destul de extinse mai ales în sudul și sud-vestul României și în Moldova denumirea – Dragobete.

Dragobetele reprezintă pentru români simbolul dragostei, fiind identificat cu zeul iubirii în mitologia greacă, Eros, și cu zeul dragostei în mitologia romană, Cupidon. În tradiția populară, se spune că Dragobetele era întocmai fiul babei Dochia și era reprezentat ca un tânăr chipeș, voinic și extrem de iubăreț care influența în bine viața celor pe care îi întâlnea. El ar fi fost zeul dragostei și al bunei dispoziții, fiind perceput ca un fecior frumos și iubăreț foc, care le făcea pe fete să-și piardă mințile.

Tradiții și obiceiuri de Dragobete

Dragobetele este, conform credinței populare, un duh poznaș și capricios căruia trebuie să îi câștigi bunăvoința. Motiv pentru care trebuie să te asiguri că în ziua respectivă nu încalci tradiția. Astfel, în această zi nu ai voie să cârpești, coși, speli sau să calci nimic. Singurul lucru pe îți dă voie să îl faci este curățenia în casă, primenind căminul pentru ca anul ce vine să fie cu spor, belșug și dragoste pentru toți cei ce locuiesc în casă.

În dimineața de Dragobete, la țară, fetele se îmbracă frumos și pornesc prin văi și lunci, culegând primele flori ale primăverii: brândușe, vioarele sau ghiocei pe care să le agațe la icoane. Se spune că acest simplu gest va înlătura invidia și gândurile rele. Florile uscate se aruncă pe o apă curgătoare în ziua de Sânzienă, ca toate relele să plece la vale odată cu ele. Dacă, întâmplător, se nimerea să găsească și fragi înfloriți, florile acestora erau adunate în buchete ce se puneau, mai apoi, în lăutoarea fetelor, în timp ce se rosteau cuvintele:

(Albert Einstein)

„Flori de fragă

Din luna lui Faur

La toată lumea să fiu dragă

Urăciunile să le desparți”.

Tot de Dragobete, tinerii îmbrăcați în straie de sărbătoare culeg ghiocei pentru că, după tradiție, câți ghiocei aduci acasă, atâția pui de cloșcă vei avea în ogradă în timpul anului. Dragobetele este sărbătoarea iubirii la români sau, cu alte cuvinte, Ziua Îndrăgostiților autohtonă, și marchează, totodată, și începutul primăverii.

Deși este o sărbătoare rurală la origini, Dragobetele a fost adus la oraș după ce Valentines Day a fost importat din America. Pe vremuri, oamenii bătrâni țineau această zi pentru friguri și alte boli. Dragobetele era sărbătorit în unele locuri și la data de 1 martie, deoarece se considera că el este fiul Dochiei și primul deschizător de primăvară.

Sursa: <https://www.libertatea.ro/lifestyle/traditii-si-obiceiuri-de-dragobete>

Despre iubire... pe înțelesul copiilor noștri

Dacă nu poți explica ceva unui copil de șase ani, atunci nici tu nu ai înțeles!

(Albert Einstein)

Prof. Sabina Blanariu

Nevoia de iubire este cea mai importantă necesitate a copiilor. Pentru ca iubirea adulților, a părinților să ajungă la ei este necesar să fie exprimată pe înțelesul copiilor în mod practic și clar atât verbal, cât și faptic. Există o serie de comportamente prin care putem oferi copilului iubire necondiționată, printre care menționăm: contactul vizual, contactul fizic, atenție totală, ascultarea copilului, încurajarea permanentă, îmbrățișarea oferită, în mod special, ca recompensă, apoi ca susținere și gest sincer de afecțiune, de atașare!

- *Disciplina dragostei* înseamnă a recunoaște tot ce e mai bun în cealaltă persoană și a permite copilului să aibă libertatea de a explora lumea în siguranță, atingând cel mai înalt potențial al său.

Pregătiți spre a-i accepta pe toți în jurul nostru...

- Construim încredere de sine în copii atunci când prezentăm interes față de ceea ce au ei de spus; nevoia verbalizării realizărilor personale este una dintre necesitățile de bază în susținerea și încurajarea comportamentului dorit de către adult/profesor/ terapeut.

Inimă lângă inimă putem construi o lume a copilăriei mai bună...

- *Disciplina dragostei* presupune să acordăm sprijin, îngrijire, ocrotire, hrană și... însuflețire (prin desen), mai ales, a celor mai mici decât noi, a necuvântătoarelor...

►Disciplina dragostei* înseamnă să rezervăm timp pentru a avea grijă de măsuta pe care desenăm, scriem, de clasa în care ne jucăm și învățăm, de Centrul în care venim cu zâmbetul pe buze în fiecare zi...

IMPACTUL ȘI ROLUL METODELOR INTERACTIVE DE GRUP ÎN DEZVOLTAREA LIMBAJULUI LA VÂRSTA PREȘCOLARITĂȚII

profesor psihopedagog, Muraru Elena-Alina

Antrenarea permanentă a elevilor la un efort intelectual susținut și înarmarea acestora cu capacități necesare unei activități de învățare productivă reprezintă modalitatea cea mai eficientă de educare a elevilor în spiritul unei atitudini conștiente și active. Învățarea în grup exersează capacitatea de decizie și de inițiativă, dă o notă mai personală muncii, dar și o complementaritate mai mare aptitudinilor și talentelor, ceea ce asigură o participare mai vie, mai activă, susținută de foarte multe elemente de emulație, de stimulare reciprocă, de cooperare fructuoasă. Specific metodelor interactive de grup este faptul că ele promovează interacțiunea dintre mințile participanților, dintre personalitățile lor, ducând la o învățare mai activă și cu rezultate evidente.

Metodele interactive de grup sunt modalități moderne de stimulare a învățării și dezvoltării limbajului încă de la vârstele timpurii, sunt instrumente didactice care favorizează interschimbul de idei, de experiențe, de cunoștințe.

Interactivitatea presupune o învățare prin comunicare, prin colaborare, produce o confruntare de idei, opinii și argumente, creează situații de învățare centrate pe disponibilitatea și dorința de cooperare a copiilor, pe implicarea lor directă și activă, pe influența reciprocă din interiorul microgrupurilor și interacțiunea socială a membrilor unui grup.

Implementarea acestor instrumente didactice moderne presupune un cumul de calități și disponibilități din partea cadrului didactic: receptivitate la nou, adaptarea stilului didactic, mobilizare, dorință de autoperfecționare, gândire reflexivă și modernă, creativitate, inteligența de a accepta noul și o mare flexibilitate în concepții.

Uneori considerăm educația ca o activitate în care continuitatea e mai importantă decât schimbarea. Devine însă evident că trăim într-un mediu a cărui mișcare este nu numai rapidă, ci și imprevizibilă, chiar ambiguă. Nu mai știm dacă ceea ce ni se întâmplă este „bine” sau „rău”. Cu cât mediul este mai instabil și mai complex, cu atât crește gradul de incertitudine.

Datorită progresului tehnologic și accesului sporit la cunoaștere și la resurse ne putem propune și realiza schimbări la care, cu câțva timp în urmă, nici nu ne puteam gândi.

Trebuie, deci, să ne modificăm modul în care gândim prezentul și viitorul educației pe care îl dăm generației următoare, având în vedere aceste aspecte. Nu ne mai putem permite o unitate școlară „muzeul, orientată spre trecut, care pune accent pe cunoștințe, ci avem nevoie de o școală ce-i pregătește pe copii pentru viitor, punând accent pe competențele sociale și de comunicare.

E bine ca profesorul să modeleze tipul de personalitate necesar societății cunoașterii, personalitate caracterizată prin noi dimensiuni: gândire critică, creativă, capacitate de comunicare și cooperare, abilități de relaționare și lucru în echipă, atitudini pozitive și adaptabilitate, responsabilitate și implicare.

Un învățământ modern, bine conceput permite inițiativa, spontaneitatea și creativitatea copiilor, dar și dirijarea, îndrumarea lor, rolul profesorului căpătând noi valențe, depășind optica tradițională prin care era un furnizor de informații.

În organizarea unui învățământ centrat pe copil, profesorul devine un coparticipant, alături de elev, la activitățile desfășurate. El însoțește și încadrează copilul pe drumul spre cunoaștere.

Utilizarea metodelor interactive de predare – învățare în activitatea didactică contribuie la îmbunătățirea calității procesului instructiv-educativ, având un caracter activ – participativ și o reală valoare activ – formativă asupra personalității elevului.

Instruirea interactivă este asociată cu o formă superioară de învățare, care se realizează grație eforturilor intense ale celor ce învață, se formează și contribuie prin propriile forțe la atingerea obiectivelor, formă numită *învățarea (inter)activă* – aceasta presupune ambianțe interactive și medii de învățare activizante și creative, care permit elevilor să reflecteze asupra propriei cunoașteri și asupra modalităților de cunoaștere, să se întrebe, să discute, să asculte, să întrebe, să scrie, să citească, să rezolve, să aplice, să simuleze, să cerceteze, să propună, să soluționeze, să descopere, să problematizeze ș.a.m.d.

Învățarea activă este un tip de învățare care are la bază implicarea individuală profundă – intelectuală, psihomotorie, afectivă și volițională – a subiectului învățării în dobândirea noului, respectiv angajarea propriilor sale eforturi intelectuale și psihomotorii în însușirea activă și creativă a cunoștințelor, în construirea cunoașterii, în formarea și dezvoltarea abilităților, capacităților, competențelor, comportamentelor.

Instruirea activă reprezintă un tip superior de instruire, care se bazează pe activizarea subiecților instruirii, respectiv pe implicarea și participarea lor activă și deplină (intelectuală / cognitivă, afectiv-motivațională și psihomotorie) în procesul propriei formări, prin stabilire de interacțiuni intelectuale, verbale, social-emoționale și afective cu cadrul didactic și de interacțiuni cu conținuturile curriculare.

Comunicarea socială, interpersonală, promovată în instruirea activă este una activă, ea presupunând interacțiuni și schimburi intelectuale, verbale, social-emoționale și

afective: profesor – elev(i) și elev (I – profesor, mediate de conținuturile curriculare, interacțiuni profitabile pentru toți participanții la procesul educațional.

În mod excepțional, atât instruirea activă, cât și instruirea interactivă valorizează și promovează activismul individual, interacțiunea individului cu sine însuși, în limbaj intern, comunicarea intrapersonală, pe care o consideră o condiție sine qua non pentru declanșarea activității și efervescenței mentale, precum și pentru angajarea afectiv-volițională a individului în activitatea didactică.

Atât în învățarea activă, cât și în cea interactivă sunt angajate capacități productiv-creative

operațiile de gândire și de imaginație, se apelează la structurile mentale – structurile operatorii și structurile cognitive de care dispune elevul și de care el se folosește ca de niște instrumente în susținerea unei noi învățări. Instruirea interactivă este calibrată pe interesele / nivelul de înțelegere / nivelul de dezvoltare ale elevilor, vizându-se o învățare interactivă, în cadrul căreia se pun bazele unor comportamente active observabile, cum ar fi: comportamente care denotă participarea elevului: acesta este activ, răspunde, se autoprospune pentru a răspunde și ridică mâna; gândirea creativă: elevul face interpretări, face sugestii, oferă soluții alternative; gândirea evaluativă: elevul face analize comparative, raționamente, judecăți de valoare în funcție de anumite criterii interne și externe; construirea cunoștințelor: elevul însuși depune eforturi cognitive, realizează sarcini de lucru care îl vor conduce spre înțelegerea conținuturilor; învățare aplicată, activă, interactivă, creativă într-o anumită situație de învățare și într-un anumit mediu curricular ș.a.m.d.

Învățarea activă și interactivă se bazează pe o relație educațională asimetrică / disimetrică, în care elevul însuși are rol de autentic „reglator pedagogic”, iar profesorul – rol de organizator și ghid al procesului de învățare desfășurat de elev. Este de dorit ca implicarea activă și interactivă a elevilor și învățarea (inter)activă realizată de aceștia să îi ajute să descopere plăcerea de a învăța, care poate da naștere altor sentimente pozitive-de încredere în propriul potențial, de dorință de cunoaștere, de împlinire etc. Astfel, învățarea (inter)activă reprezintă un proces volitiv, activ, mediat intern, în cadrul căruia cel care învață descoperă, analizând situații și experiențe etc. și trecându-le prin filtrele propriei personalități.

Individul care învață în mod activ și interactiv este propriul inițiator și organizator al experiențelor de învățare, capabil să își reorganizeze și restructureze în permanență achizițiile proprii, în viziune sistemică. Prin învățarea activă tindem ca, treptat, elevii să devină capabili să elaboreze proiecte individuale personalizate de învățare, să își asume responsabilitatea acestora, să le conștientizeze, să le aplice, să le evalueze și amelioreze, să își monitorizeze, gestioneze și autoregleze învățarea, dobândind, progresiv, autonomie în învățare și formare.

Pedagogia și instruirea interactivă operează cu dispozitive școlare centrate pe activitatea de învățare a elevului; vorbim despre o pedagogie centrată pe elev, care devine actor în actul educativ, în elaborarea de reglementări și reguli, inclusiv de reguli

de socializare. Elevul este membru al unei clase care, în termenii instruirii active, este reconfigurată și dobândește valoarea și semnificația unui rețeauă mai vaste, ce implică și alte forme complementare de transmitere a culturii.

Toate metodele interactive de grup stimulează **comunicarea**, activizarea tuturor copiilor și formarea de capacități ca: spirit critic constructiv, independența în gândire și acțiune, găsirea unor idei creative de rezolvare a sarcinilor de învățare.

În procesul instructiv-educativ, prin intermediul limbajului se realizează multiplicarea cunoștințelor, lărgirea orizontului cu noi reprezentări. În consecință, limbajul poate fi privit din două puncte de vedere – pe de o parte, ca mijloc de comunicare și, pe de altă parte, ca mijloc de cunoaștere.

Metodele interactive de grup implică mult tact din partea dascălilor, deoarece trebuie să-și adapteze stilul didactic în funcție de tipul de copil: timid, pesimist, agresiv, acaparator, nerădător, pentru fiecare găsind gestul, mimica, interjecția, întrebarea, sfatul, orientarea, lauda, reținerea, aprecierea, entuziasmul, în concordanță cu situația de moment.

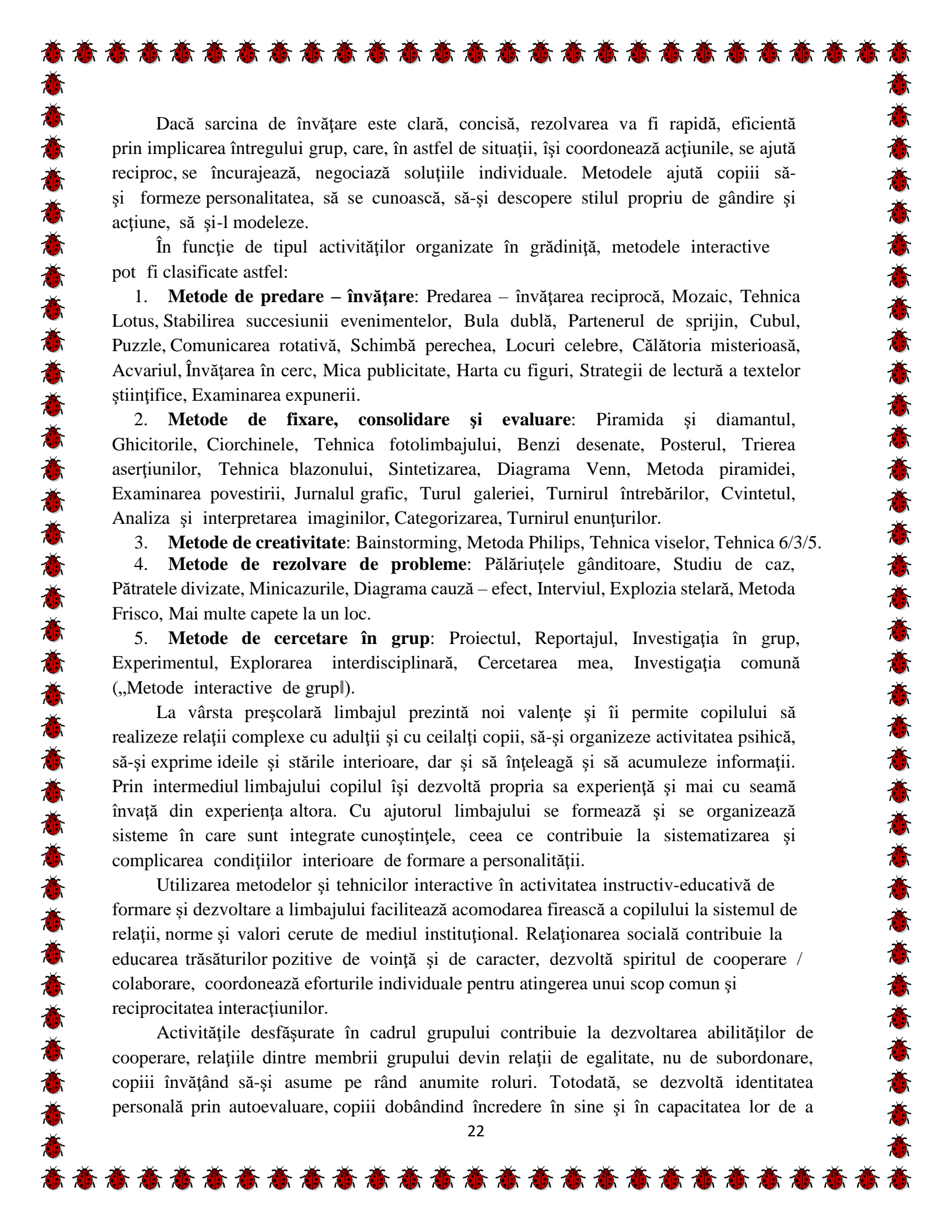
Situațiile de învățare rezolvate prin metode interactive de grup dezvoltă copiilor gândirea democratică, deoarece ei exersează gândirea critică și înțeleg că atunci când analizează un personaj, comportamentul unui copil, o faptă, o idee, un eveniment, ei critică comportamentul, ideea, fapta, nu critică personajul din poveste sau copilul, adultul. Metodele învață copiii că un comportament întâlnit în viața de zi cu zi poate fi criticat pentru a învăța cum să-l evităm. Ei aduc argumente, găsesc soluții, dau sfaturi din care cu toții învață. Este însă importantă alegerea momentului din lecție dintr-o zi, personajul – copilul și fapta lui – deoarece ele reprezintă punctul cheie în reușita aplicării metodei și nu trebuie să afecteze copilul. Tocmai acesta este punctul forte al metodelor care introduc în dezbateri comportamente reale, cotidiene.

După fiecare metodă aplicată se pot obține performanțe pe care copiii le percep și-i fac responsabili în rezolvarea sarcinilor de lucru viitoare. Copiii înțeleg și observă că implicarea lor este diferită, dar, încurajați, își vor cultiva dorința de a se implica în rezolvarea sarcinilor de grup. Grupul înțelege, prin exercițiu, să nu-și marginalizeze partenerii de grup, să aibă răbdare cu ei, exersându-și toleranța reciproc.

Aplicarea metodelor solicită timp, diversitate de idei, angajare în acțiune, descoperirea unor noi valori, responsabilitate didactică, încredere în ceea ce s-a scris și în capacitatea personală de a le aplica creator pentru eficientizarea procesului instructiv-educativ.

În cadrul fiecărei metode, copiii primesc sarcini de învățare. Acestea sunt foarte diferite de la o metodă la alta, încât explorează o mare varietate de capacități.

Sarcinile de lucru trebuie să îndeplinească anumite condiții: - să fie transmis timpul alocat sarcinii de lucru;
- să fie descrisă gradual;
- să fie legată de viața reală;
- să ofere posibilitatea copiilor de a se autoevalua, corecta, de a comunica cu colegii; - în formularea întrebărilor să se folosească taxonomia lui Bloom.

Dacă sarcina de învățare este clară, concisă, rezolvarea va fi rapidă, eficiență prin implicarea întregului grup, care, în astfel de situații, își coordonează acțiunile, se ajută reciproc, se încurajează, negociază soluțiile individuale. Metodele ajută copiii să-și formeze personalitatea, să se cunoască, să-și descopere stilul propriu de gândire și acțiune, să și-l modeleze.

În funcție de tipul activităților organizate în grădiniță, metodele interactive pot fi clasificate astfel:

1. **Metode de predare – învățare:** Predarea – învățarea reciprocă, Mozaic, Tehnica Lotus, Stabilirea succesiunii evenimentelor, Bula dublă, Partenerul de sprijin, Cubul, Puzzle, Comunicarea rotativă, Schimbă perechea, Locuri celebre, Călătoria misterioasă, Acvariul, Învățarea în cerc, Mica publicitate, Harta cu figuri, Strategii de lectură a textelor științifice, Examinarea expunerii.

2. **Metode de fixare, consolidare și evaluare:** Piramida și diamantul, Ghicitorile, Ciorchinele, Tehnica fotolimbajului, Benzi desenate, Posterul, Trierea aserțiunilor, Tehnica blazonului, Sintetizarea, Diagrama Venn, Metoda piramidei, Examinarea povestirii, Jurnalul grafic, Turul galeriei, Turnirul întrebărilor, Cvintetul, Analiza și interpretarea imaginilor, Categorizarea, Turnirul enunțurilor.

3. **Metode de creativitate:** Baining, Metoda Philips, Tehnica viselor, Tehnica 6/3/5.

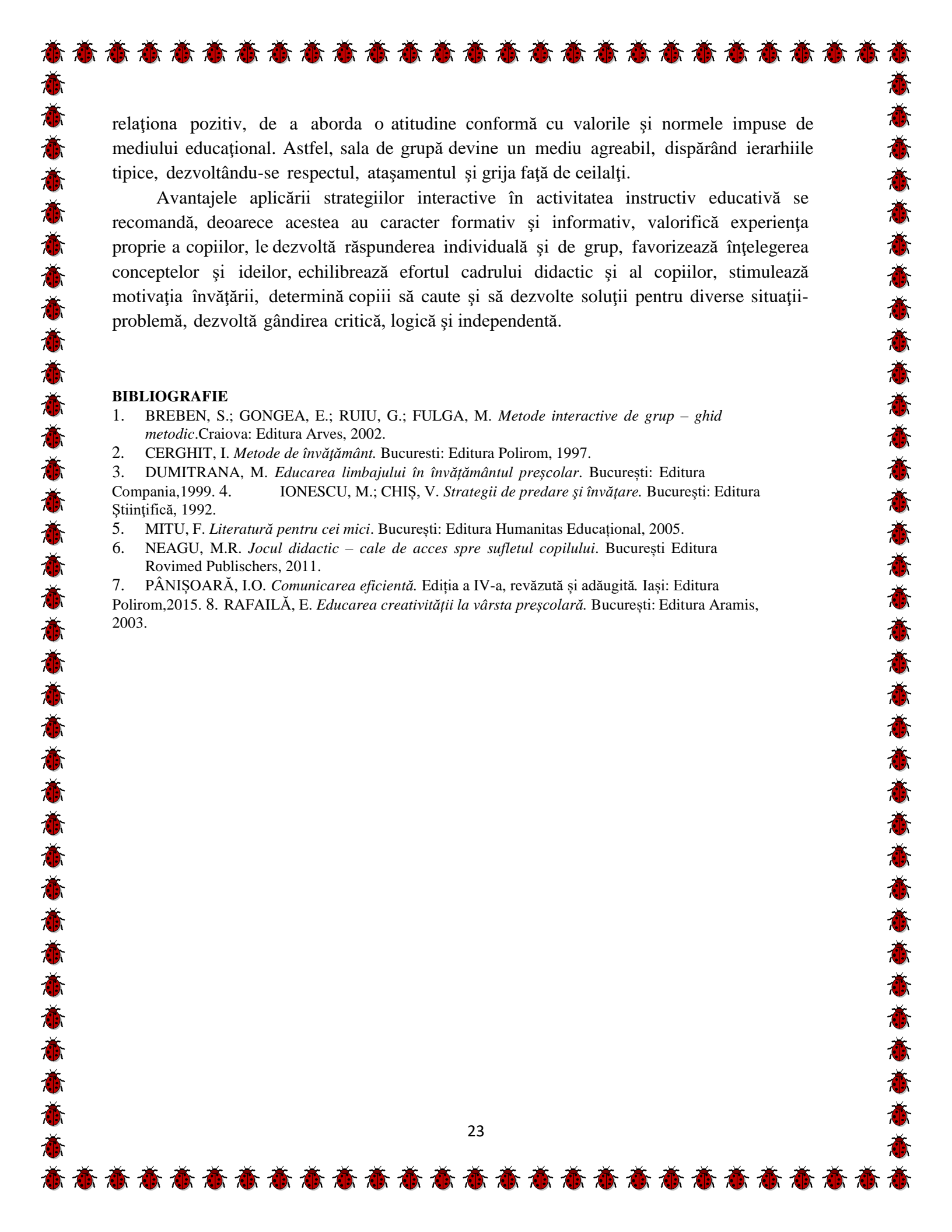
4. **Metode de rezolvare de probleme:** Pălăriuțele gânditoare, Studiu de caz, Pătratele divizate, Minicazurile, Diagrama cauză – efect, Interviul, Explozia stelară, Metoda Frisco, Mai multe capete la un loc.

5. **Metode de cercetare în grup:** Proiectul, Reportajul, Investigația în grup, Experimentul, Explorarea interdisciplinară, Cercetarea mea, Investigația comună („Metode interactive de grup”).

La vârsta preșcolară limbajul prezintă noi valențe și îi permite copilului să realizeze relații complexe cu adulții și cu ceilalți copii, să-și organizeze activitatea psihică, să-și exprime ideile și stările interioare, dar și să înțeleagă și să acumuleze informații. Prin intermediul limbajului copilul își dezvoltă propria sa experiență și mai cu seamă învață din experiența altora. Cu ajutorul limbajului se formează și se organizează sisteme în care sunt integrate cunoștințele, ceea ce contribuie la sistematizarea și complicarea condițiilor interioare de formare a personalității.

Utilizarea metodelor și tehnicilor interactive în activitatea instructiv-educativă de formare și dezvoltare a limbajului facilitează acomodarea firească a copilului la sistemul de relații, norme și valori cerute de mediul instituțional. Relaționarea socială contribuie la educarea trăsăturilor pozitive de voință și de caracter, dezvoltă spiritul de cooperare / colaborare, coordonează eforturile individuale pentru atingerea unui scop comun și reciprocitatea interacțiunilor.

Activitățile desfășurate în cadrul grupului contribuie la dezvoltarea abilităților de cooperare, relațiile dintre membrii grupului devin relații de egalitate, nu de subordonare, copiii învățând să-și asume pe rând anumite roluri. Totodată, se dezvoltă identitatea personală prin autoevaluare, copiii dobândind încredere în sine și în capacitatea lor de a

relaționa pozitiv, de a aborda o atitudine conformă cu valorile și normele impuse de mediului educațional. Astfel, sala de grupă devine un mediu agreabil, dispărând ierarhiile tipice, dezvoltându-se respectul, atașamentul și grija față de ceilalți.

Avantajele aplicării strategiilor interactive în activitatea instructiv educativă se recomandă, deoarece acestea au caracter formativ și informativ, valorifică experiența proprie a copiilor, le dezvoltă răspunderea individuală și de grup, favorizează înțelegerea conceptelor și ideilor, echilibrează efortul cadrului didactic și al copiilor, stimulează motivația învățării, determină copiii să caute și să dezvolte soluții pentru diverse situații-problemă, dezvoltă gândirea critică, logică și independentă.

BIBLIOGRAFIE

1. BREBEN, S.; GONGEA, E.; RUIU, G.; FULGA, M. *Metode interactive de grup – ghid metodic*. Craiova: Editura Arves, 2002.
2. CERGHIT, I. *Metode de învățământ*. Bucuresti: Editura Polirom, 1997.
3. DUMITRANA, M. *Educarea limbajului în învățământul preșcolar*. București: Editura Compania, 1999.
4. IONESCU, M.; CHIȘ, V. *Strategii de predare și învățare*. București: Editura Științifică, 1992.
5. MITU, F. *Literatură pentru cei mici*. București: Editura Humanitas Educațional, 2005.
6. NEAGU, M.R. *Jocul didactic – cale de acces spre sufletul copilului*. București Editura Rovimed Publishers, 2011.
7. PÂNIȘOARĂ, I.O. *Comunicarea eficientă*. Ediția a IV-a, revăzută și adăugită. Iași: Editura Polirom, 2015.
8. RAFAILĂ, E. *Educarea creativității la vârsta preșcolară*. București: Editura Aramis, 2003.

TERAPIA PRIN DANS ȘI IMPORTANȚA ACESTEIA LA ELEVII CU CES

Prof.ed. Tudosă Gianina

Încă din timpurile mai vechi, dansul a fost cea mai apreciată formă de distracție. La fiecare mare sărbătoare, toți sătenii se adunau într-un loc în care petreceau, dansau, mâncau și cântau. În ziua de azi nu se mai întâmplă la fel ca înainte, însă dansurile sunt la fel de importante pentru români. Importanța transmiterii lor în generațiile viitoare, face posibil contactul tinerilor de azi, cu trecutul strămoșilor lor.

Muzica și dansul sunt eficiente în relaxarea psihică și fizică a elevilor cu C.E.S., în plus antrenează organismul, eliberând energia negativă. Natura non-verbală, creativă și afectivă a muzicii facilitează autocunoașterea, exprimarea Eu-lui, comunicarea și dezvoltarea personală a elevilor cu C.E.S.

Terapia prin mișcare și dans pentru elevii cu C.E.S începe cu dezvoltarea senzorio-motorie și perceptuală și integrarea acestor informații. Abia apoi se continuă cu formarea schemei corporale și dezvoltarea conceptului de sine.

La elevii cu C.E.S, terapia prin muzica și dans este un mod de exprimare, de exteriorizare a sentimentelor, este un instinct primar pe care toți elevii îl au și prin acest instinct se obține mișcarea corpului ducând la creșterea tonusului muscular, a coordonării și echilibrului și a mobilității articulare. Așadar efectele se produc la nivel fizic, emoțional și mental.

Avantaje importante:

- Ajută beneficiarii să se dezvolte și să se descopere, să înțeleagă ce vor, ce își doresc și ce caută;
- Crește încrederea în sine, în propriile forțe;
- Este un remediu antistres, diminuează timiditatea și stările de neliniște;
- Aduce beneficii mari pentru relațiile interumane, în cadrul socializării de grup
- Benefică pentru mușchi și articulații și ajută la scăderea în greutate;
- Ajută la o exprimare mai ușoară și eliberează emoțiile negative;
- Restabilește echilibrul emoțional;
- Îmbunătățește coordonarea.

Ce se obține în urma terapiei prin dans?

Unul dintre principalele obiective ale acestei terapii este detensionarea. Beneficiarii vor învăța să diminueze și să stăpânească sentimentele negative și, de ce nu, chiar eliminarea lor. Din punct de vedere fizic, dansul menține beneficiarii în formă, tonifică musculatură picioarelor, dezvoltă

mobilitatea și este o modalitate plăcută de ardere a caloriilor. De pe urma ședințelor de dans beneficiază și sistemul respirator și cel circulator și ajută la îmbunătățirea echilibrului.

Terapia prin dans poate fi privită și ca un mijloc de autocunoaștere, reduce dificultățile de comunicare sau de exprimare, ajută la exteriorizarea sentimentelor. Atunci când se realizează în grup, participanții pot și ajung să interacționeze cu ușurință.

MODALITĂȚI DE COMUNICARE TOTALĂ CU COPIII CU DIZABILITĂȚI

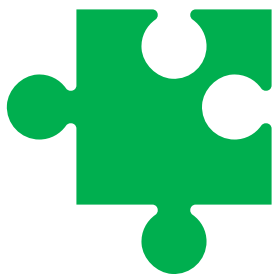
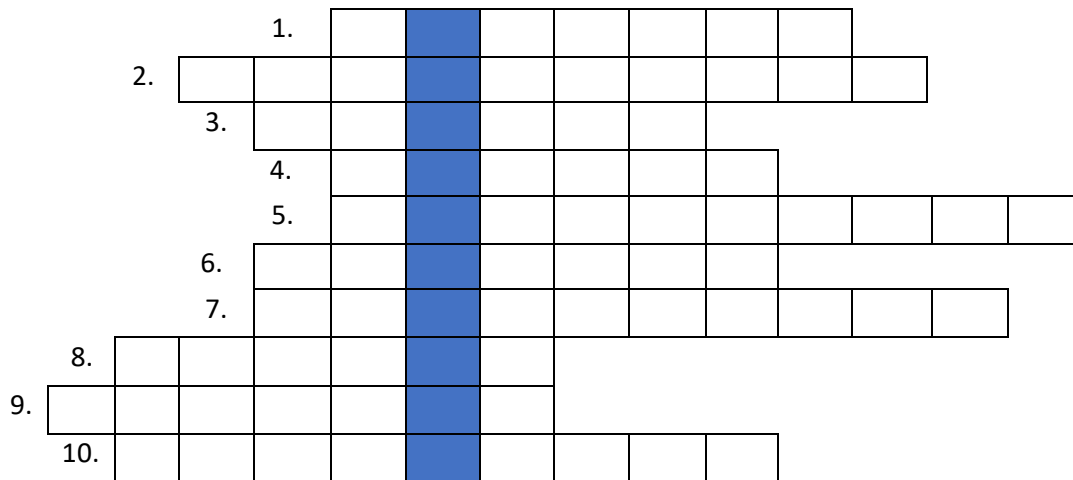
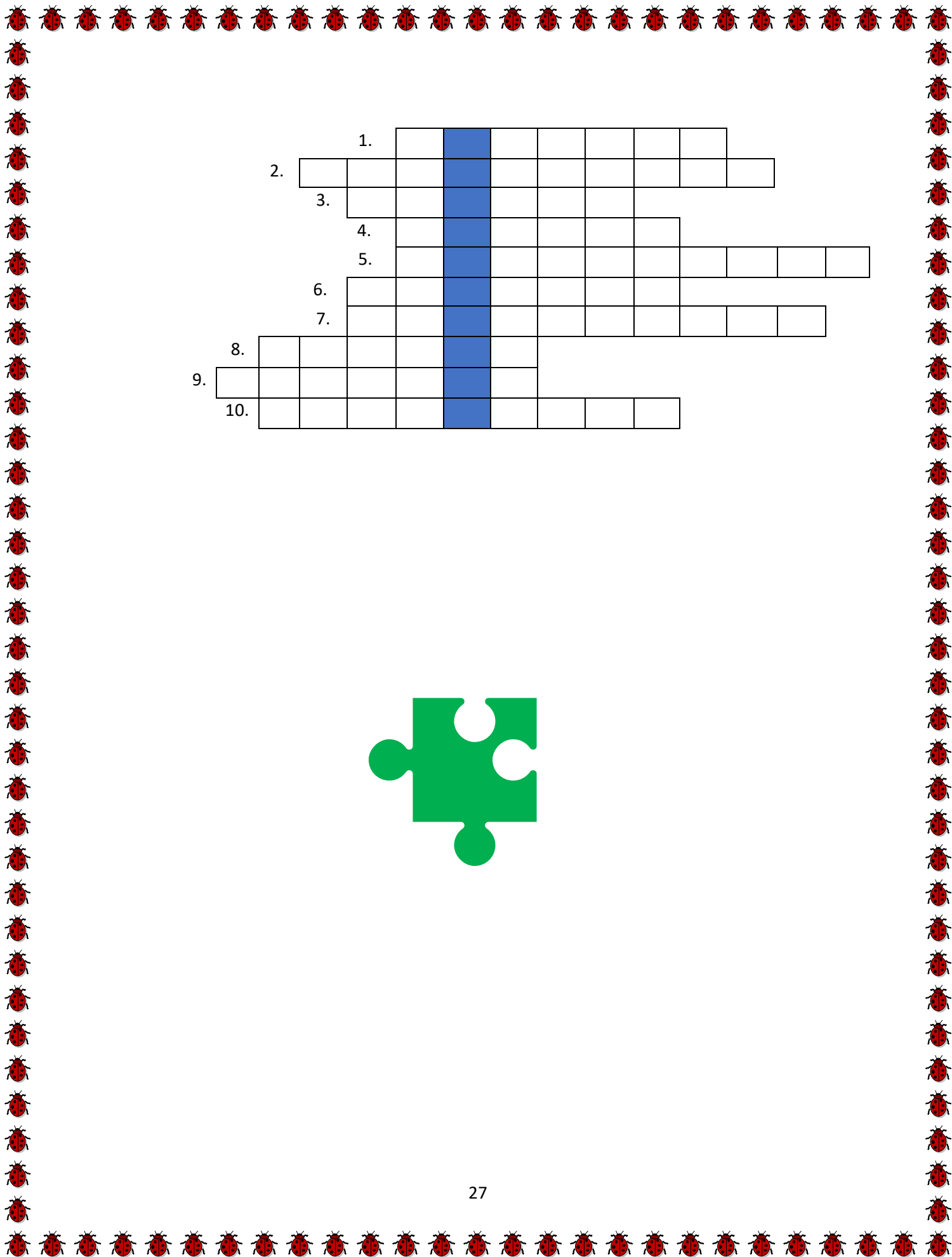
profesor itinerant/de sprijin Niculina Simion

Într-o relație dintre două sau mai multe persoane foarte importantă este comunicarea pentru a se putea face înțeleși. Comunicarea nu poate fi doar verbală, ci ea poate lua o multitudine de forme. Așa se întâmplă că mulți copii cu dizabilități nu pot comunica pe cale orală, dar asta nu înseamnă că nu există și alte metode prin care ei să poată relaționa cu cei din jur, să se facă înțeleși și să înțeleagă la rândul lor mesajele celorlalți. Foarte mulți copii cu autism, de exemplu sunt nonverbal, dar asta nu înseamnă că sunt surdomuți sau nu comunică.

Dacă pentru persoanele nevăzătoare există alfabetul Braille, prin puncte speciale imprimate pe o hârtie cu ajutorul unei mașini asemănătoare celei de scris, pentru persoanele cu deficiențe de auz există limbajul mimico-gestual, specialiștii și terapeuții găsesc azi, noi și noi instrumente de comunicare pentru orice categorie de dizabilitate. Astfel, pentru o comunicare totală cu copiii nonverbal cu autism sau cu alte tulburări de dezvoltare există mai multe alte variante alternative care se pot folosi concomitent, neexcluzând limbajul, care se poate dezvolta mai ușor.

Aceste mijloace le puteți descoperi rezolvând rebusul alăturat.

1. Sistem de semne grafice convenționale prin care sunt reprezentate în scris sunetele și cuvintele unei limbi;
2. Imagine pozitivă a unei ființe, a unui obiect, a unui peisaj, fixată pe hârtie fotografică, prin tehnica fotografierii;
3. Arta sau modalitatea de a se exprima prin gesturi;
4. Ceea ce este perceput de simțul auzului, zgomote;
5. Cuvinte sonore care imită sunete, zgomote din natură;
6. Lucruri;
7. Cartonaje cu imagini diverse;
8. Sistem de comunicare alcătuit din sunete articulate, specific oamenilor;
9. Ținută, poziție a corpului;
10. Fără limbaj.

PAGINILE COPIILOR

PASTILA DE RÂS

Stoian Valentina

- Doamna învățătoare poate fi cineva pedepsit pentru un lucru pe care nu l-a făcut?

-Nu.

-Atunci, vă rog, să nu mă pedepsiți, fiindcă nu mi-am scris tema pentru astăzi.

Un tip bate la poarta unei casei.

Un câine se ridică în două picioare și-i spune:

-Stăpânul nu e acasă!

Tipul leșină de spaimă.

Când își revine, îl întreabă pe câine:

-Păi, dacă ești câine, de ce nu latrî?

-N-am vrut să vă sperii!

SCURTĂ ISTORIE A MUZICII

Ursu Brândușa

Muzica există de când e omul pe pământ. Omul a încercat la început să imite sunetele din natură ori să-și exprime sentimentele și gândurile în ritm muzical. Dintotdeauna, muzica a fost prezentă la orice eveniment: naștere, nuntă, înmormântare, petreceri, ritualuri religioase. De asemenea, muzica este un bun medicament pentru trup și suflet.

Pe parcurs ce omul a evoluat, muzica a devenit mai expresivă, mai gălăgioasă, mai plăcută urechii, mai dansantă și au fost inventate o varietate de instrumente muzicale. Genurile și instrumentele muzicale s-au dezvoltat în funcție de evenimentele, cultura și climatul care au marcat oamenii de la o generație la alta.

Acum 40 000 de ani, oamenii paleolitici din specia Homo Sapiens cântau la flaut cioplit din oasele aripilor de păsări sau din fildeș de mamut. În anii 5500 î.e.n., asiaticii din perioada neolitică vâneau crocodili ca să confecționeze tobe din pieile lor. Egiptenii confecționau zornăitoare și le foloseau ca pe instrumente de percuție pentru ritualuri religioase sau ca să alunge duhurile rele.

Prima melodie cu notație muzicală ce a fost găsită de arheologi este *Imnul lui Nikkal*, din Siria de azi, inscripționată sub formă de cuneiforme, pe o tabletă de lut care datează din anul 1400 î.e.n. Grecii și romanii cântau la instrumente cu corzi-kithare sau lire, ori la flautul dublu, numit aulos. Chinezii confecționau clopotele, lăute cu patru corzi, cunoscute ca Pipa sau instrumente cu șapte corzi numite Guqin. Arabii compuneau melodii ritmo-temporale și foloseau ca instrumente lăuta, numită *Rebab*, care este strămoșul vioarei de astăzi.

-Am un câine care mă simte
de la un kilometru de casa .

Ce părere ai despre mine ?

-Cred că ar trebui sa faci
urgent un duș.

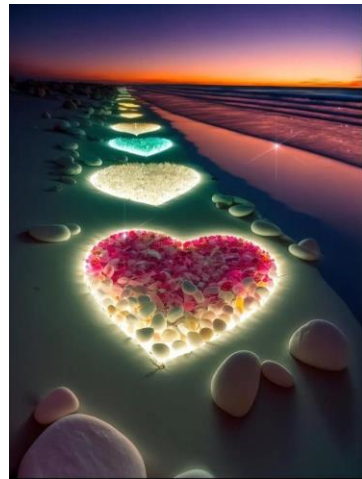
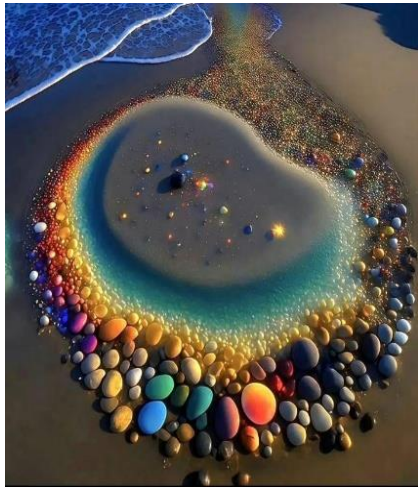
Sursa: <https://www.mediafax.ro/life-entertainment/istoria-si-viitorul-muzicii-inteligenta-artificiala-va-compune-muzica-20412103>

MICUL FOTOGRAF

Avacaritei Florentina

Fotografia este o modalitate de exprimare foarte accesibilă tinerei generații. Frumosul este peste tot și nu trebuie decât să fie atenți în jur, ca să obținem niște instantanee minunate. Iată câteva exemple de fotografii care surprind frumosul din jurul meu.

A decorative border of red ladybugs with black spots, arranged in a rectangular frame around the page content.

CUPRINS

Retrospectiva lunii februarie.....	3
Dragobete, sărbătoarea iubirii la români	11
Despre iubire – pe înțelesul copiilor	13
Impactul și rolul metodelor interactive de grup în dezvoltarea limbajului la vârsta preșcolară.....	18
Terapia prin dans și importanța acesteia la elevii cu ces	24
Modalități de comunicare totală cu copiii cu dizabilități	26
Paginile copiilor	28